

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 24, No 4 (1973)

***Υπεύθυνοι सम्φώνες τῆς νόμῳ :**
ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ : ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
 *Επιστημονικόν Σωματεῖον ἀνεγγραμμένον, ἀριθ. ἀποφ. 5410 /19.2.1925 Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν.
 Πρόεδρος διὰ τὸ ἔτος 1973: Ἰωάννης Καρόσης, Κηφισίας 56, Ἀθήναι.

ΕΚΔΟΤΗΣ : Ἐκδίδεται ὑπὸ ἀφιεθῆς πενταμηνίως συντακτικῆς ἐπιτροπῆς (Ε.Ε.) μελῶν τῆς Ε. Κ. Ε.
ΥΠ/ΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ : Ὁ Πρόεδρος τῆς Σ.Ε. Πεντελῆς Ν. Δραγῶνας Ὁδ. Βυζαντίου 5— Νέα Σμύρνη
 Μέλη Συν/τῆς Ἐπ. :
 Κ. Χ. Στεφανίδης
 Δ. Χ. Μπρόβας
 Τ. Μ. Καραβαλάνης
 Μ. Μαστρογιάννη - Κορκολοπούλου

ΠΡΟ-ΙΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
 Π. Εἰδ. Κοβάνης
 Θεσσαλονικῆς 65 - Μοσχάτων

ΤΟΠΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ : Ἀθήναι
ΗΜΕΡ. ΤΥΠΩΣΕΩΣ : Φεβρουάριος 1974

Ταχ. Διεύθυνσις :
 Ταχ. θορὴς 546
 Κεντρικὸν Ταχυδρομεῖον Ἀθηνῶν

Συνδρομαί :
 Ἔτησις ἐσωτερικοῦ δρχ. 200
 Ἔτησις ἐξωτερικοῦ δρχ. 300
 Ἔτησις φοιτητῶν ἡμεδαπῆς δρχ. 50
 Ἔτησις φοιτητῶν ἀλλοδαπῆς δρχ. 100
 Τμητὴ ἐκάστου τεύχους δρχ. 50

Address : P.O.B. 546
 Central Post Office
 Athens - Greece

Redaction : Dr. P. N. Dragonas
 Vyzantiou str. 5
 Nea Smyrna, Athens.
 Greece.

Subscription rates :
 (Foreign Countries)
 \$ U. S. A. 10 per year.

Δελτίον

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΤΗΝΙΑΤΡΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β
 ΤΟΜΟΣ 24 Οκτώβριος - Δεκέμβριος
 ΤΕΥΧΟΣ 4 1973

Bulletin

OF THE HELLENIC VETERINARY MEDICAL SOCIETY

QUARTERLY
 SECOND PERIOD
 VOLUME 24 October - December
 No 4 1973

Article reviews

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.20128](https://doi.org/10.12681/jhvms.20128)

Copyright © 2019, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1973). Article reviews. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 24(4), 225–235. <https://doi.org/10.12681/jhvms.20128>

Ἀναλύσεις ἐργασιῶν

Abstracts

Χορήγησις ὀρογοναδοτροπίνης, χοριακῆς γοναδοτροπίνης, προγεστερόνης, προγεσταγόνων καὶ ὄξυτοκίνης πρὸς αὔξησιν τοῦ ποσοστοῦ γονιμότητος ἀγελάδων, αἱ ὁποῖαι ἐπαρουσίαζον στειρότητα ἄνευ κλινικῶν συμπτωμάτων καὶ ἀγελάδων, αἱ ὁποῖαι ὑπεβλήθησαν εἰς πρώτην σπερματέγχυσιν.

Ἰπὸ

Κ. ΣΕΙΤΑΡΙΔΗ* καὶ Ι. ΜΑΡΓΑΡΙΘΗ**

Συγγραφεὺς	Ἀριθμὸς Ἀγελάδων	Θεραπευτικὴ ἀγωγή	Ἐγκυμοσύνη Ἀποτελέσμ. Συνολ. πρώτης σπερματεγχύσεως
Herrick (1953)	20	α) 500 mg. προγεστερόνης, ἔνδομυϊκῶς, συγχρόνως μὲ τὴν σπερματέγχυσιν. β) Μάρτυρες.	65,0 % — 20,0 % —
Wiltbank et. al. (1956)	36	α) 50 mg. προγεστερόνης, ὑποδορείως, τὴν 3ην ἕως 34ην ἡμέραν τῆς ἐγκυμοσύνης. Αἱ 15 (44,4 %) ἀγελάδες εἶχον φυσιολογικῶς ἀνεπτυγμένον ἔμβρυον, ὡς διεπιστώθη κατὰ τὴν σφαγὴν λαβοῦσαν χώραν τὴν 34ην ἡμέραν τῆς ἐγκυμοσύνης, ἔναντι 33,3 % τῶν μαρτ.	— —
	31	β) 200 mg. προγεστερόνης, ὑποδορείως, τὴν 3ην - 34ην ἡμέρ. τῆς ἐγκυμοσύνης. Αἱ 12 (38,7 %) ἀγελάδες εἶχον φυσιολογικῶς ἀνεπτυγμένον ἔμβρυον, ὡς διεπιστώθη κατὰ τὴν σφαγὴν λαβοῦσαν χώραν τὴν 34ην ἡμέραν τῆς ἐγκυμοσύνης, ἔναντι 25,8 % τῶν μαρτύρων.	— —
Johnson et. al. (1958)	53	α) 100 mg. προγεστερόνης, ἔνδομυϊκῶς, τὴν 2αν, 3ην, 4ην, 6ην καὶ 9ην ἡμέραν ἀπὸ τῆς σπερματεγχύσεως. Αἱ 36 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 13 κατὰ ἐπόμενον καὶ αἱ 2 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργανισμόν. 2 ἀγελάδες συνέλαβον κατὰ τὴν 4ην σπερματέγχυσιν.	67,9 % —

* Ἐκ τοῦ Ἐργαστηρίου Ἑρεῦνης Φυσιοπαθολογίας Ἀναπαραγωγῆς Ζώων.

** Ἐκ τοῦ Σταθμοῦ Κτην/τροφικῆς Ἑρεῦνης Θεσ/κης.

	17	β) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς, τήν 2αν ήμέραν από τής ένάρξεως του όργανου. Αί 13 άγελάδες συνέλαβον άμέσως και αι 4 κατά τόν επόμενον όργανισμόν.	70,5 %	—
	69	γ) Μάρτυρες : Αί 29 άγελάδες συνέλαβον άμέσως, αι 26 κατά τόν επόμενον και αι 9 κατά τόν μεθεπόμενον όργανισμόν. 5 άγελάδες συνέλαβον κατά τήν σπερματέγχυσιν. — Ένηργήθησαν δύο σπερματεγχύσεις έντός του αύτου όργανου. — Αί άνωτέρω άγελάδες δέν ύπεβλήθησαν προηγουμένως εις σπερματέγχυσιν — Αί άγελάδες, αι όποϊαι δέν συνέλαβον άμέσως, επηρουσίασαν, κατά τους επόμενους όργανισμούς, οϊστρικούς κύκλους φυσιολογικής διαρκείας.	42,0 %	—
<hr/>				
Hays et. al. (1958)		‘Ομάς Α’.		
	19	α) 15 U.I. όξυτοκίνης, ένδοφλεβίως, έντός 5 λεπτων από τής σπερματεγχύσεως.	84,0 %	—
	25	β) Μάρτυρες : ‘Ομάς Β’.	56,0 %	—
	54	α) 15 U.I. όξυτοκίνης, ένδοφλεβίως, έντός 5 λεπτων από τής σπερματεγχύσεως.	56,0 %	—
	54	β) Μάρτυρες ‘Ομάς Γ’.	48,0 %	—
	51	α) 15 U.I. όξυτοκίνης, ένδοφλεβίως, έντός 5 λεπτων από τής σπερματεγχύσεως. β) Μάρτυρες :	67,0 % 73 %	— —
<hr/>				
Hansel et. al. (1960)	36	α) 20 mg. προγεστερόνης, ύποδορείως, πρό τής σπερματεγχύσεως λαβούσης χώρας 7,1 ώρας από τής ένάρξεως του όργανου.	50,0 %	75,0 %
	40	β) 1000 U.I χοριακής γοναδοτροπίνης, ένδοφλεβίως + 1000 U.I χοριακής γοναδοτροπίνης, ύποδορείως, πρό τής σπερματεγχύσεως λαβούσης χώραν 7,3 ώρας από τής ένάρξεως του όργανου.	35,0 %	55,0 %
	28	γ) Μάρτυρες. — Αί άνωτέρω άγελάδες ύπεβλήθησαν προηγουμένως εις δύο η περισσοτέρας άνεπιτυχεις σπερματεγχύσεις (στειρότης άνευ κλινικών συμπτωμάτων).	58,0 %	67,0 %
<hr/>				
Risley (1968)	14	Προγεστερόνη; - δια τής τροφής - τήν 4ην έξω 18ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	78,5 %	—

Kirsch (1961)	Ἐνδομυϊκῶς, συγχρόνως μὲ τὴν σπερματέγ- χυσιν :		
152	α) 500 U.I. χοριακῆς γοναδοτροπίνης + 75 mg. βιταμίνης E. Αἱ 92 ἀγελάδες συνέ- λαβον ἀμέσως, αἱ 37 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 11 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργανισμόν.	60,5 %	92,1 %
151	β) 1.000.000 U.I. βιταμίνης A + 250 mg. βιταμίνης E : Αἱ 93 ἀγελάδες συνέλα- βον ἀμέσως, αἱ 39 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 12 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργανισμόν.	61,6 %	95,5 %
147	γ) 500 U.I. χοριακῆς γοναδοτροπίνης + 1.000.000 U.I. βιταμίνης A + 325 mg. βιτα- μίνης E : Αἱ 92 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 32 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 7 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργανισμόν.	62,6 %	94,5 %
143	δ) Μάρτυρες. Αἱ 92 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 31 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 5 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργανισμόν. — Αἱ ἀνωτέρω ἀγελάδες δὲν ὑπεβλήθησαν προηγούμενως εἰς σπερματέγχυσιν.	64,3 %	89,5 %

Goering (1962)	Ἐνδομυϊκῶς, ἀμέσως μετὰ τὴν σπερματέγ- χυσιν :		
350	α) 1.000.000 U.I. βιταμίνης A + 1.000.000 U.I. βιταμίνης D ₃ + 250 mg. βιταμίνης E. Αἱ 191 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως καὶ αἱ 121 κατὰ τὰς ἐπομένας πέντε σπερματεγ χύσεις Συντελεστῆς σπερματεγχύσεως : 1,57.	54,6 %	89,14 %
200	β) 1.000.000 U.I. βιταμίνης A + 1.000.000 U.I. βιταμίνης D ₃ Αἱ 122 ἀγελάδες συνέλα- βον ἀμέσως καὶ αἱ 57 κατὰ τὰς ἐπομένας τρεῖς σπερματεγχύσεις. Συντελεστῆς σπερ- ματεγχύσεως : 1,42.	61 %	89,5 %
60	γ) 625 mg. προγεστερόνης. Αἱ 6 ἀγελά- δες συνέλαβον ἀμέσως καὶ αἱ 40 κατὰ τὰς ἐπομένας τέσσαρας σπερματεγχύσεις. Συν- τελεστῆς σπερματεγχύσεως : 2,3.	10 %	76,7 %
60	δ) 625 mg. προγεστερόνης + 1.000.000 U.I. βιταμίνης A + 1.000.000 U.I. βιταμίνης D ₃ + 250 mg. βιταμίνης E. Αἱ 7 ἀγελά- δες συνέλαβον ἀμέσως καὶ αἱ 41 κατὰ τὰς ἐπομένας τρεῖς σπερματεγχύσεις. Συντελε- στῆς σπερματεγχύσεως : 2,23.	11,7 %	80 %
400	ε) Μάρτυρες : Αἱ 224 ἀγελάδες συνέλα- βον ἀμέσως καὶ αἱ 131 κατὰ τὰς ἐπομένας 4 σπερματεγχύσεις. Συντελεστῆς σπερματεγ- χύσεως : 1,49.	56 %	88,75 %

— Αί άνωτέρω άγελάδες δέν ύπεβλήθησαν προηγουμένως είς σπερματέγχυσιν.

Dawson, (1964)	5	100 mg. προγεστερόνης συγχρόνως με την σπερματέγχυσιν. Ή 1 άγελάς συνέλαβεν άμέσως και αί 3 κατά τόν επόμενον όργασμόν.	20 %	80 %
Slack et. al. (1964)	I.	Άγελάδες Holstein (594) :		
		Όμάς Α΄ :		
	—	α) 500 mg. προγεστερόνης την Ο (= ήμέρα όργασμού και σπερματεγχύσεως), ένδομυϊκώς.	31,4 %	—
	—	β) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς, την 2αν ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	49 %	—
	—	γ) Μάρτυρες :	52,1 %	—
		Όμάς Β΄ :		
	—	α) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς την 10ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	48,6 %	—
	—	β) 500 mg. προγεστερόνης + 0,5 mg. Estradiol Valerate, ένδομυϊκώς, την 10ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	41,3 %	—
	—	γ) Μάρτυρες.	59 %	—
		Όμάς Γ΄ :		
	—	α) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς, την 14ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	46,9 %	—
	—	β) 500 mg. προγεστερόνης, + 0,5 mg. Estradiol Valerate, ένδομυϊκώς, την 14ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	46 %	—
	—	γ) Μάρτυρες.	47,8 %	—
		II. Άγελάδες GUERSEY (282).		
		Όμάς Α΄ :		
	—	α) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς, την 0 ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	25 %	—
	—	β) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς, την 2αν ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	23,5 %	—
	—	γ) Μάρτυρες.	38,5 %	—
		Όμάς Β΄ :		
	—	α) 500 mg. προγεστερόνης, ένδομυϊκώς, την 10ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως	38,7 %	—
	—	β) 500 mg. προγεστερόνης + 0,5 mg. Estradiol Valerate, ένδομυϊκώς, την 10ην ήμέραν από τής σπερματεγχύσεως.	40,9 %	—
	—	γ) Μάρτυρες.	39,6 %	—

Signorini & Castagna 60 30 U.I. όξυτοζίνης, παρεντερικώς, συγχρό-
(1964) νως με την σπερματέγχυσιν. Αί 43 άγελάδες συνέλαβον άμέσως. Αί υπόλοιποι 17 άγελά-

δες έλαβον, κατά τόν επόμενον όργασμόν.
 40 U.I. όξυτοκίνης, παρεντερικώς. Έξ αυτών
 έμεινον έγκυαι αι 4. Αι υπόλοιποι 13 άγελά-
 δες, καιτοι έλαβον κατά τούς επόμενους δύο
 όργασμούς 40 U.I. όξυτοκίνης, έν τούτοις
 δέν συνέλαβον. 71,7 % 78,4 %
 — Αι άνωτέρω άγελάδες έπαρουσίαζον στει-
 ρότητα άνευ κλινικών συμπτωμάτων.

Kirchner (1964)	387	α) 400 - 600 U.I. χοριακής γοναδοτροπί- νης, ένδομυϊκώς, άμέσως μετά την σπέρμα- τέγγυσιν. Αι 268 άγελάδες συνέλαβον άμέ- σως και αι 63 κατά τόν επόμενον όργασμόν.	69,3 %	85,6 %
	200	β) 400 - 600 U.I. χοριακής γοναδοτροπί- νης, ένδομυϊκώς, την 15ην ήμέραν από τής σπερματεγγύσεως. Αι 84 άγελάδες συνέλα- βον άμέσως και αι 65 κατά τόν επόμενον όργασμόν.	42 %	74,5 %
	222	γ) 400 - 600 U.I. χοριακής γοναδοτροπί- νης, (Prolan) ένδομυϊκώς, μεταξύ 10 - 12ης ήμέρας από τής σπερματεγγύσεως. Αι 119 άγελάδες συνέλαβον άμέσως και αι 58 κατά τόν επόμενον όργασμόν. — Αι άνωτέρω άγελάδες έπαρουσίαζον στει- ρότητα άνευ κλινικών συμπτωμάτων.	53,6 %	79,6 %

Roussel et al (1965)	23	α) 500 U.I. όρογοναδοτροπίνης (PMS), ένδομυϊκώς, την 15ην ή 16ην ήμέραν του οι- στρικού κύκλου.	73,9 %	—
	18	β) Μάρτυρες. — Αι άνωτέρω άγελάδες ύπεβλήθησαν προη- γουμένως εις 6 - 7 άνεπιτυχείς σπερματεγγύ- σεις (στειρότης άνευ κλινικών συμπτωμάτων).	44,4 %	—

Baumgärtner (1967)	59	α) 50 mg. Chlormadinonacetat, ένδο- μυϊκώς, την 1 - 8ην ήμέραν από τής σπέρμα- τεγγύσεως. Αι 48 άγελάδες συνέλαβον άμέ- σως και αι 9 κατά τόν επόμενον όργασμόν. — Αι άνωτέρω άγελάδες δέν ύπεβλήθησαν προηγούμενως εις σπερματέγγυσιν.	81,4 %	96,6 %
	54	β) 50 mg. Chlormadinonacetat, ένδο- μυϊκώς, την 1ην - 8ην ήμέραν από τής σπέρ- ματεγγύσεως. Αι 45 άγελάδες συνέλαβον ά- μέσως και αι 8 κατά τόν επόμενον όργασμόν — Αι άνωτέρω άγελάδες ύπεβλήθησαν προη- γουμένως εις μίαν (1) άνεπιτυχή σπερματέγ- γυσιν.	83,4 %	98,1 %

Heckhausen (1968)	229	α) 30 mg. chlormadinonacetat, ένδο- μυϊκῶς, συγχρόνως με τήν σπερματέγχυσιν εἰς ἀγελάδας αἱ ὅποια ἐπαρουσίαζον ἀσθενῆ ἐξωτερικά συμπτώματα ὄργασμοῦ (σιωπη- λοὶ ὄργασμοί). Αἱ 118 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 57 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 32 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργασμόν. Συντελε- στῆς σπερματεγχύσεως : 1,77. Αἱ ἀγελάδες, αἱ ὅποια δὲν συνέλαβον ἀμέσως ἐπαρουσία- σαν, κατὰ τοὺς ἐπομένους ὄργασμούς, σαφῆ ἐξωτερικά συμπτώματα ὄργασμοῦ.	51,5 %	90,4 %
		— Αἱ ἀνωτέρω ἀγελάδες ὑπεβλήθησαν προη- γουμένως εἰς μίαν (1) ἀνεπιτυχῆ σπερματέγ- χυσιν.		
		— β) Μάρτυρες.	—	95,6 %
	140	γ) 30 mg. Chlormadinonacetat, ένδο- μυϊκῶς, συγχρόνως με τήν σπερματέγχυσιν (σιωπηλοὶ ὄργασμοί). Αἱ 56 ἀγελάδες συνέ- λαβον ἀμέσως καὶ αἱ 84 κατὰ τὸν ἐπόμενον ὄργασμόν.	40 %	100 %
		— Αἱ ἀνωτέρω ἀγελάδες δὲν ὑπεβλήθησαν προηγουμένως εἰς σπερματέγχυσιν.		
Hellge (1970)		Ἐνδομυϊκῶς, συγχρόνως με τήν σπερματέγχυσιν :		
	30	α) 20 mg. Chlormadinonacetat. Αἱ 11 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 8 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ ἡ 1 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄρ- γασμόν. Συντελεστῆς σπερματεγ. 1,5	36,7 %	66,7 %
	29	β) 40 mg. Chlormadinonacetat. Αἱ 2 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 15 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 2 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄρ- γασμόν. Συντελεστῆς σπερματεγχύσεως 2,0	6,9 %	65,5 %
	29	γ) 60 mg. Chlormadinonacetat. Αἱ 4 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 8 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 3 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄρ- γασμόν. Συντελεστῆς σπερματεγ. 1,9	13,8 %	51,7 %
	29	δ) 80 mg. Chlormadinonacetat. Αἱ 5 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 12 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 3 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄρ- γασμόν. Συντελεστῆς σπερματεγ. 1,9.	17,2 %	68,9 %
	78	ε) Μάρτυρες. Αἱ 45 ἀγελάδες συνέλαβον ἀμέσως, αἱ 12 κατὰ τὸν ἐπόμενον καὶ αἱ 4 κατὰ τὸν μεθεπόμενον ὄργασμόν. Συντελεστῆς σπερματεγχύσεως : 1,3	57,7 %	78,2 %
		— Αἱ ἀνωτέρω ἀγελάδες ὑπεβλήθησαν προη- γουμένως εἰς μίαν (1) ἀνεπιτυχῆ σπερματέγ.		

— Αί άγελάδες, αί όποΐαι δέν συνέλαβον άμέσως, έπαρουσίασαν, κατά τούς έπομένους όργανισμούς, εις ηΰξημένον ποσοστόν, άνωμαλίας τοϋ οΐστρικοϋ κύκλου και ιδίως οΐστρικούς κύκλους βραχείας διαρκείας.

Koesters (1970)	174	α) 30 κ.έκ. διαλύσεως* άνοργάνων άλάτων και ιχνοστοιχείων, ένδοφλεβίως, συγχρόνως με την σπερματέγχυσιν. Αί 83 άγελάδες συνέλαβον άμέσως, αί 37 κατά τόν έπόμενον και αί 8 κατά τόν μεθεπόμενον όργανισμόν. 1 άγελάς συνέλαβεν κατά την 4ην και 1 κατά την 5ην σπερματέγχυσιν.	51,1 %	78,2 %
	148	β) 30 κ.έκ. διαλύσεως άνοργάνων άλάτων και ιχνοστοιχείων, ένδοφλεβίως + 1500 U.I. χοριακής γοναδοτροπίνης, ένδομυϊκώς, συγχρόνως με την σπερματέγχυσιν. Αί 89 άγελάδες συνέλαβον άμέσως, αί 19 κατά τόν έπόμενον και αί 7 κατά τόν μεθ/νον όργανισμόν.	60,1 %	77,7 %
	217	γ) Μάρτυρες. Αί 109 άγελάδες συνέλαβον άμέσως, αί 50 κατά τόν έπόμενον και αί 16 κατά τόν μεθεπόμενον όργανισμόν. 4 άγελάδες συνέλαβον κατά την 4ην και 3 κατά την 5ην σπερματέγχυσιν.	50,2 %	83,9 %
		— Αί άνωτέρω άγελάδες δέν ύπεβλήθησαν προηγουμένως εις σπερματέγχυσιν.		
		*100 κ.έκ. ύδατικής διαλύσεως άνοργάνων άλάτων και ιχνοστοιχείων περιέχουν : 30,0g. Calc. Cluconic., 6,5 g. Calc. Hypophosphorum, 2,8 g. Acid. Boric., 5,0g. Kal. Jodat., 3, 83 g. Spurenelemente. Ή περιεκτικότης P ₂ O ₅ άνέρχεται εις 2,713 %		

Pohlmeyer (1972)

*Ένδομυϊκώς 5 λεπτά (περίπου) πρό τής σπερματεγχύσεως :

97	α) 5 U.I. όξυτοκίνης	73,2 %	—
98	β) 10 U.I. »	69,4 %	—
99	γ) 30 U.I. »	69,7 %	—
99	δ) 50 U.I. »	69,7 %	—
97	ε) Μάρτυρες.	70,1 %	—

— Αί άνωτέρω άγελάδες δέν ύπεβλήθησαν προηγουμένως εις σπερματέγχυσιν.

— Αί άγελάδες, αί όποΐαι δέν συνέλαβον, δέν έπαρουσίασαν, κατά τόν έπόμενον όργανισμόν, άνωμαλίας τής διαρκείας τοϋ οΐστρικοϋ κύκλου.

Επίδρασις τῆς ὠχρινोटρόπου ὀρμόνης, τῆς προγεστερόνης καὶ τῆς ὀξυτοκίνης ἐπὶ τῆς διαρκείας τοῦ οἰστρικοῦ κύκλου.

Π Ι Ν Α Ξ Ι

Συγγραφείς	Σκεύασμα — Τρόπος καὶ διάρκεια χορηγήσεως	Διάρκεια οἰστρικοῦ κύκλου (εἰς ἡμέρας)
Donaldson & Hansel (1965).	α) Ἐγχύλιμα προσίου λοβοῦ ὑποφύσεως (Bovine), ὑπόδορ. τὴν 16ην ἡμ. τοῦ O.K. β) Ὄχρινोटρόπος ὀρμόνη (Bovine LH), " " " " " " γ) Μάστρες.	31,0 ± 2,9 36,4 ± 2,5 20,0 ± 0,7
Harms & Malven (1969).	Προγεστερόνη (100 mg), ἐνδομυϊκῶς, τὴν 1ην ἡμέραν τοῦ O.K.* " " " " 1 - 3ην " " " " " " " 2 - 3ην " " " " " " " 4 - 6ην " " " " " " " 2 - 6ην " " "	18,8 ± 0,5 13,6 ± 0,9 17,6 ± 0,7 21,0 ± 0,8 15,6 ± 1,0
Harms & Malven (1965)	Ὄξυτοκίνη (150 USP units), ὑπόδορ. τὴν 3 - 6ην ἡμέραν τοῦ O.K.**	9,4 ± 0,4
Black & Duly (1965).	Ὄξυτοκίνη (100 USP units), ὑπόδορ. τὴν 1 - 6ην ἢ 3 - 6ην ἡμέραν τοῦ O.K. Epinephrine (8 mg) " " 3 - 6ην " " " Atropine (50 mg) " " 3 - 6ην " " " Atropine (50 mg) " " 12 - 18ην " " "	11,3 21,8 21,5 22,8

O.K. = οἰστρικὸς κύκλος.* Ἐπόμενος οἰστρικὸς κύκλος : 21,0.
**Ἐπόμενος οἰστρικὸς κύκλος : 20,8.

Π Ι Ν Α Π

Έπιδράσεις τής προγεστερόνης και τής οξυτοκίνης επί τοῦ βάρους καὶ τῆς πυκνότητος καὶ ὀλικῆς ποσότητος προγεστερόνης τοῦ ὠχροῦ σωματίου.

Συγγραφεὺς	Σκεύασμα - Γρόπος καὶ διάρκεια χορηγήσεως	Βάρους ΩΣ	Π ρ ο γ ε σ τ ε ρ ὶ ν η	
			Πυκνότης	Ὀλική ποσότης
Harms & Malven (1969)	α) Προγεστερόνη (100mg), ἐνδομυϊκῶς, τὴν 2 - 6ην ἡμ- τοῦ Ο.Κ. Τὰ ΩΣ ἐξητάσθησαν τὴν 8ην ἡμέρ. τοῦ Ο.Κ. β) Μάρτυρες	2, 8 ± 0,3 gm 4, 3 ± 0,3 »	45,3 ± 9,9 mcg/gm 41,7 ± 7,5 »	124,0 ± 34,1 mcg 183,0 ± 45,0 »
Menge & Verville (1969)	Προγεστερόνη (100mg), τὴν 35ην, 36ην καὶ 37ην ἡμ.τῆς ἐγκυμοσ.Τὰ ΩΣ ἐξητάσθησαν τὴν 38ην ἡμ.τῆς ἐγκυμοσ. Μάρτυρες	5,22 ± 0,43 gm 5,28 ± 0,26 »	59,0 ± 4,8 μg/gm 60,1 ± 3,8 »	294,0 ± 13,8 μg 318,6 ± 27,9 »
Harms & Malven (1969)	α) Ὁξυτοκίνη (150 USP units), ὑποδορ.τὴν 3-6ην ἡμ- τοῦ Ο.Κ. Τὰ ΩΣ ἐξητάσθησαν τὴν 8ην ἡμέρ. τοῦ Ο.Κ. β) Μάρτυρες.	1, 4 ± 0,1 gm 4, 3 ± 0,3 »	2,4 ± 0,5 mcg/gm 41,7 ± 7,5 »	3,0 ± 0,5 mcg 183,0 ± 45,0 »
Wilks & Hansel (1971)	α) Ὁξυτοκίνη (150 I.U.), ὑποδορ. τὴν 2-6ην ἡμέρ. τοῦ Ο.Κ. Τὰ ΩΣ ἐξητάσθησαν τὴν 7ην ἡμέρ. τοῦ Ο.Κ. β) Μάρτυρες.	4,45 ± 1,28 g 4,88 ± 1,31 »	25,1 ± 12,9 μg/g 36,7 ± 8,4 »	97,0 ± 48,9 μg 151,4 ± 28,7 »
Donaldson et. al. (1965)	α) Ὁξυτοκίνη (0,33 USP /kg), ὑποδορ. τὴν 2-6ην ἡμ- τοῦ Ο.Κ. Τὰ ΩΣ ἐξητάσθησαν τὴν 7ην ἡμέρ. τοῦ Ο.Κ. β) Μάρτυρες.	2,68 ± 0,25 g 4, 6 ± 0,29 »	19,6 ± 5,7 μg/g 31,7 ± 3,7 »	58,0 ± 21,5 μg 145,0 ± 15,5 »

Ο.Κ. = οἰστροκὸς κύκλος. ΩΣ = ὠχρὰ σωματία.

Schul et al (1970)	Melengestrol Acetate (MGA) : 1 ή 4 mg ήμερησίως, διὰ τῆς τροφῆς, ἐπὶ 16 ἢ 36 ἡμ.	
16	Ἐναρξίς χορηγ. τὴν 2αν ἡμέρ. ἀπὸ τῆς σπερ.	44 %
32	» » » 4ην » » » »	84 %
32	» » » 10ην » » » »	72 %
8	Μάρτυρες.	88 %
	Δὲν διεπιστώθη ἐπίδρασις τῆς δόσεως καὶ τῆς διαρκείας χορηγήσεως.	

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ :

1. Τὰ αἴτια τῆς ἄνευ κλινικῶν συμπτωμάτων στειρότητος τῶν ἀγελάδων (Symptomlose Sterilität, Umrindern ohne klinisch erkennbare ursache, Biologische Sterilität, Herdensterilität, Stallsterilität, Symptom Free Sterility, Functional Sterility, Repeat Breeder cows, Problem cows, Problem Herds, Sterilitas sine materia, Infertilitas causa ignora) ε.ναι :

α) Μὴ δυνάμεναι νὰ διαγνωσθοῦν κλινικῶς παθολογικαὶ καταστάσεις μῆτρας καὶ σαλπίνγων. β) Πρώιμοι ἐμβρυϊκοὶ θάνατοι, γ) Ἀνωμαλίας ὠοθυλακιορρηξίας (καθυστερημένη ὠοθυλακιορρηξία, ἀτρησία ὠοθυλακίου ἢ ὄργασμος ἄνευ ὠοθυλακιορρηξίας), δ) Κρυφοὶ ἢ σιωπηλοὶ ὄργασμοί. ε) Βλάβαι τοῦ σπέρματος κατὰ τὴν σπερματοληψίαν, ἀραιώσιν, συντήρησιν, κ.λπ. Σπερματέγχυσις εἰς μὴ ἐνδεδειγμένον στάδιον τοῦ ὄργασμοῦ. Ἀνωμαλίας ὠαρίων καὶ σπερματοζωαρίων. (Aehnelt καὶ Hahn, 1961. Rieck., 1962. Aehnelt, 1971).

2) Ἡ χοριακὴ γοναδοτροπίνη, ἡ προγεστερόνη, ὡς καὶ ἡ δέξυτοκίνη, χορηγοῦμεναι εἰς τὴν ἀρχὴν τοῦ ὄργασμοῦ, ἐπιταχύνουν τὴν ὠοθυλακιορρηξίαν (Hansel καὶ Trimberger, 1951, 1952. Hansel et. al., 1958). Ἡ δέξυτοκίνη ἐνέχει οὐσιώδη σημασίαν διὰ τὴν προώθησιν τῶν σπερματοζωαρίων πρὸς τὰς σάλπιγγας (Vandemark καὶ Moeller, 1951. Garm, 1965).

3) Κατὰ τοὺς Harms καὶ Malven (1969) καὶ τοὺς Menge καὶ Verville (1969) ἡ προγεστερόνη δὲν ἐπιδρᾷ ἐπὶ τῆς περιεκτικότητος τοῦ ὠχροῦ σωματίου εἰς προγεστερόνην (πίναξ II).

4) Οἱ Harms καὶ Malven (1969) διεπίστωσαν, ὅτι ἡ δέξυτοκίνη προκαλεῖ σημαντικὴν ἐλάττωσιν τῆς περιεκτικότητος τοῦ ὠχροῦ σωματίου εἰς προγεστερόνην, ἐνῶ οἱ Wilks καὶ Hansel (1971) ῥόδεμίαν διεπίστωσαν ἐπίδρασιν (πίναξ II). Κατὰ τοὺς Donaldson καὶ Takken (1968) ἡ ἐπὶ τοῦ ὠχροῦ σωματίου ἐπίδρασις τῆς δέξυτοκίνης ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς δόσεως. Μικραὶ δόσεις δέξυτοκίνης (2units) προκαλοῦν αὐξῆσιν τῆς προγεστερόνης τοῦ ὠχροῦ σωματίου, ἐνῶ αὐξῆσις τῆς δόσεως ἢ τῶν ἡμερῶν χορηγήσεως προκαλεῖ ἐλάττωσιν αὐτῆς.

BIBΛIOΓΡΑΦΙΑ

1. AEHNELT, E. (1971) IN D. KÜST UND F. SCHAEZT : Fortpflanzungss-
törungen beiden Haustieren. G. Fischer verlag Jena, 1971.
2. AEHNELT, E. UND J. HAHN (1961) : Prakt. Tierarzt, N° 7/8.
3. BAUMGÄRTNER, G. (1967) : Zuchthyg. 2, 170.
4. BLACK, D. L. AND R. T. DUBY (1965) : Fertil. 9, 3.
5. DAWSON, F. L. M. (1964) : 'Αναφέρεται υπό Hellge (1970).
7. DONALDSON L. E. and A. TAKKEN (1968) : J. Reprod. Fert. 17, 373.
8. DONALDSON L. E. (1969) : J. Reprod. Fert. 18, 259.
9. HANSEL, W. and G. W. TRIMBERGER (1952) : J. DAIRY Sci, 35, 65.
10. HANSEL, W. and G. W. TRIMBERGER. (1951) : J. Animal. Sci, 10, 719.
11. HANSEL, W. et al (1960) : Cornell vet. 50, 497.
12. HANSEL, W. and K. H. SEIFART. (1967) : J. Dairy sci, 50, 1948.
13. HAYS, R. L. et al. (1958) : J. Dairy sci, 41, 1376.
14. GOERING, W. (1962) : Diss. Hannover.
15. HERRICK, J. B. (1953) : 'Αναφέρεται υπό Goering. (1968).
16. HECKHAUSEN, F. (1968) : Tierärztl. umsch. 23, 485.
17. HELLGE, C. (1970) : Diss. Hannover.
18. HARMS, P. G. and P. V. MALVEN. (1969) : J. Anim. Sci. 29, 25.
19. JOHNSON, K. R. et al. (1958) : J. Anim. Sci 17, 386.
20. KIRSCH, H. (1961) : Diss. Hannover.
21. KOESTERS, C. P. (1970) : Diss. Hannover.
22. KIRCHNER, T. (1964). Vet. med. Nachr, 34.
23. MENGE, A. C. and R. VERVILLE. (1969) : J. Animal. Sci. 28, 253.
24. RIECK, W. (1962) : Dtsch. Tierärztl. Wschr, 69, 52 - 57, 110 - 115, 169 - 174.
25. ROUSSEL, J. D. et al. (1965) : J. Dairy Sci. 48, 808.
26. POHLMAYER, K. (1972) : Diss Hannover.
27. SCHUL, G. A. et al. (1970) : J. Animal. Sci, 30, 433.
28. SLACK, N. H. et al (1964) : 'Αναφέρεται υπό Hellge (1970).
29. SIGNORINI, G. and CASTAGNA. (1964) : Att. Soc. Ital. sci. Vet, 18, 336.
29. WILTBANK, J. N. et al. (1956) : J. Dairy sci 39, 456.
31. WILKS, J. W. and W. HANSEL. (1971) : J. Anim. sci., 33, 1048.
32. HANSEL, W. et al. (1958), DONALDSON et al. (1965) : 'Αναφέρονται υπό
Hansel and Seifart. (1967).
33. VANDEMARK and MOELLER. (1951), GARM. (1965) : 'Αναφέρονται υπό
Pohlmeyer. (1972).
34. RISLEY, H. B. (1968) : J. Amer. Vet Med. Ass. 453, 1967.